

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

29. září 2022*

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Koordinace systémů sociálního zabezpečení – Rodinné přídavky – Zpětná výplata – Přestěhování příjemce do jiného členského státu – Článek 81 – Pojem ‚žádost‘ – Článek 76 odst. 4 – Vzájemná informační povinnost a spolupráce – Nesplnění – Dvanáctiměsíční promlčecí lhůta – Zásada efektivity“

Ve věci C-3/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím High Court (Vrchní soud, Irsko) ze dne 30. listopadu 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 4. ledna 2021, v řízení

FS

proti

The Chief Appeals Officer,

The Social Welfare Appeals Office,

The Minister for Employment Affairs,

The Minister for Social Protection,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení J. Passer, předseda senátu, F. Biltgen (zpravodaj) a N. Wahl, soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za FS S. Kirwanem, solicitor, A. McMahon, BL, a D. Shortallem, SC,

* Jednací jazyk: angličtina.

- za The Chief Appeals Officer, The Social Welfare Appeals Office, The Minister for Employment Affairs a The Minister for Social Protection M. Browne, A. Joycem, J. Quaney, jako zmocněnci, ve spolupráci s K. Binchy, barrister, a C. Donnelly, SC,
- za českou vládu J. Pavlišem, M. Smolkem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi B.-R. Killmannem a D. Martinem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 76 odst. 4 a článku 81 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1, a oprava Úř. věst. 2004, L 200, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi FS, žalobkyní v původním řízení, a Chief Appeals Officer (ředitel odvolacího úřadu v oblasti sociální ochrany, Irsko), Social Welfare Appeals Office (odvolací úřad v oblasti sociální ochrany, Irsko), Minister for Employment Affairs (ministr práce) a Minister for Social Protection (ministr pro sociální ochranu) ve věci zamítnutí žádosti podané FS o zpětnou výplatu rodinných přídatků.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 76 odstavce 4 a 5 nařízení č. 883/2004, nadepsaný „Spolupráce“, stanoví:
„4. Instituce a osoby, na které se vztahuje toto nařízení, mají povinnost vzájemně se informovat a spolupracovat k zajištění řádného provádění tohoto nařízení.

Instituce v souladu se zásadou řádné správy odpovídají v přiměřené lhůtě na veškeré dotazy a v této souvislosti poskytují dotčeným osobám veškeré informace potřebné k výkonu práv přiznaných jim tímto nařízením.

Dotčené osoby musí informovat instituce příslušného členského státu a státu, v němž mají bydliště, co nejdříve o každé změně své rodinné a osobní situace, která ovlivňuje jejich právo na dávky podle tohoto nařízení.

5. Porušení informační povinnosti uvedené v odst. 4 třetím pododstavci může vést k použití přiměřených opatření v souladu s vnitrostátním právem. Tato opatření však jsou rovnocenná s těmi, která jsou použitelná na podobné situace podle vnitrostátního práva a žadatelům neznemožní ani nadměrně neztíží v praxi výkon práv přiznaných jim tímto nařízením.“

- 4 Článek 81 tohoto nařízení, nadepsaný „Žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky“, stanoví:
- „Jakákoli žádost, prohlášení nebo opravný prostředek, které měly být podány podle právních předpisů jednoho členského státu v určité lhůtě úřadu, instituci nebo soudu tohoto státu, jsou přípustné, jestliže byly podány ve stejné lhůtě odpovídajícímu úřadu, instituci nebo soudu jiného členského státu. V tom případě je orgán, instituce nebo soud, které tuto žádost, prohlášení nebo opravný prostředek obdrží, neprodleně zašlou příslušnému orgánu, instituci nebo soudu dříve uvedeného členského státu buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů dotčeného členského státu. Den, kdy byly žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky podány orgánu, instituci nebo soudu druhého státu, je považován za den jejich podání příslušnému orgánu, instituci nebo soudu.“

Irské právo

- 5 Článek 220 Social Welfare Consolidation Act 2005 (konsolidované znění zákona z roku 2005 o sociální ochraně) ze dne 27. listopadu 2005, ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon z roku 2005“), stanoví, že osoba, se kterou má nezaopatřené dítě obvykle bydliště, má nárok na rodinné přídatky na toto dítě a je označována výrazem „oprávněná osoba“.
- 6 Článek 241 odst. 1 tohoto zákona stanoví, že nárok na dávku je podmíněn předložením řádné žádosti.
- 7 Podle čl. 182 písm. k) Social Welfare (Consolidated Claims, Payment and Control) Regulations 2007 (S. I. N° 142 of 2007) – Prescribed time for making claim [nařízení z roku 2007 o konsolidovaných ustanoveních týkajících se žádostí, plateb a kontrol v oblasti sociální ochrany (sekundární právní akt č. 142 z roku 2007) – Promlčení lhůty pro podání žádostí], ve znění použitelném na spor v původním řízení, v případě žádostí o rodinné přídatky činí promlčecí lhůta dvanáct měsíců ode dne, k němuž zúčastněný splní podmínky způsobilosti stanovené v článku 220 a stane se oprávněnou osobou.
- 8 Článek 241 odst. 4 zákona z roku 2005 v podstatě stanoví, že každý, kdo nepodal žádost o rodinné přídatky ve stanovené lhůtě, ztrácí jakýkoliv nárok na zpětnou výplatu dávek splatných přede dnem podání žádosti, ledaže zaměstnanec příslušný k původnímu posouzení žádosti nebo k přezkumu odvolání týkajícího se této žádosti konstatuje, že opožděné podání žádosti je platně zdůvodněno. V posledně uvedeném případě jsou rodinné dávky splatné od prvního dne měsíce, který následuje po měsíci, v němž se žadatel stal oprávněnou osobou ve smyslu článku 220 tohoto zákona.
- 9 Článek 301 uvedeného zákona zejména stanoví, že zaměstnanec příslušný k původnímu posouzení žádosti může kdykoliv změnit rozhodnutí jiného příslušného zaměstnance, dojde-li ke změně relevantních okolností po tomto rozhodnutí.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Žalobkyně v původním řízení, rumunská státní příslušnice, se v roce 2012 provdala v Rumunsku, kde v prosinci 2015 porodila dítě.
- 11 V tomto členském státě podala žádost o rodinné přídatky, které jí byly přiznány od prosince 2015 nebo od ledna 2016.

- 12 V říjnu 2016 se manžel žalobkyně v původním řízení přestěhoval do Irska, aby zde pracoval jako zaměstnanec ve zdravotnickém zařízení. Žádost o rodinné přídavky v tomto členském státě nepodal. Když se za ním na konci roku 2016 žalobkyně v původním řízení a jejich dítě přestěhovaly do Irska, ani ona nepodala v tomto členském státě příslušnou žádost, ale nadále pobírala rumunské rodinné přídavky.
- 13 Dne 10. ledna 2018 podala žalobkyně v původním řízení u příslušných irských orgánů žádost o irské rodinné přídavky.
- 14 V souladu s irským právem sociálního zabezpečení byla tato žádost kvalifikována jako opožděná vzhledem k tomu, že byla podána více než dvanáct měsíců po datu, kdy se žalobkyně v původním řízení nebo její manžel usadili v Irsku. Podle tohoto práva může taková žádost vést k vyplacení rodinných přídávků se zpětnou účinností pouze tehdy, uvede-li žadatel důvody pro opožděné podání své žádosti. Podle ustálené praxe však takovým důvodem není, když si žadatel není vědom práva žádat o rodinné přídavky.
- 15 Vzhledem k tomu, že žalobkyně v původním řízení neuvedla žádné odůvodnění, příslušné irské orgány měly v projednávaném případě za to, že konkrétně nepožadovala zpětnou výplatu, a tudíž není namístě jí takovou platbu přiznat.
- 16 Žádost o rodinné přídavky podaná žalobkyní v původním řízení těmto orgánům byla tedy posledně uvedenými orgány přijata v únoru 2018 a přibližně ve stejnou dobu bylo ukončeno vyplácení rumunských rodinných přídávků.
- 17 Dne 13. srpna 2018 požádala žalobkyně v původním řízení o přezkum rozhodnutí uvedených orgánů na základě článku 301 zákona z roku 2005, v níž tvrdila, že v jejím případě měla být zvažena zpětná výplata. Tato žádost o přezkum byla zamítnuta dne 22. srpna 2018.
- 18 Vzhledem k tomu, že odvolání podané dne 29. srpna 2018 žalobkyní v původním řízení k odvolacímu úřadu v oblasti sociální ochrany bylo dne 12. února 2019 zamítnuto, podala žalobkyně dne 10. května 2019 proti tomuto zamítavému rozhodnutí žalobu k předkládajícímu soudu.
- 19 Tento soud nejprve uvádí, aniž se s tímto přístupem ztotožňuje, že podle žalobkyně v původním řízení představovala skutečnost, že pobírá rumunské rodinné přídavky, žádost ve smyslu článku 81 nařízení č. 883/2004 z důvodu, že „aktivní“ žádost v Rumunsku měla být považována za žádost o poskytnutí irských rodinných přídávků podle tohoto článku 81 od okamžiku, kdy se Irsko stalo příslušným členským státem.
- 20 Dále se uvedený soud zabývá použitelností článku 76 nařízení č. 883/2004 na spor, který mu byl předložen, přičemž žalobkyně v původním řízení tvrdí, že nesplnění povinnosti stanovené v tomto článku nemá za následek nepoužití ustanovení článku 81 tohoto nařízení. Povinnost zabývat se žádostí je podle něj na této povinnosti nezávislá, jelikož Soudní dvůr rozhodl, že nedostatek informací nemusí nutně ohrozit kontinuitu pojistného krytí v oblasti sociálního zabezpečení.
- 21 Předkládající soud má konečně za to, že jelikož žalobkyně v původním řízení nesplnila svou povinnost oznámit relevantní změny své situace, je třeba uplatnit přiměřená opatření podle vnitrostátního práva, která v praxi neznemožňují nebo nadměrně neztěžují výkon práv přiznaných zúčastněným uvedeným nařízením.

22 Za těchto okolností se High Court (Vrchní soud, Irsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Zahrnuje pojem ‚žádost‘ ve smyslu článku 81 nařízení č. 883/2004 skutečnost, že osoba nadále pobírá dávku pravidelně vyplácenou prvním členským státem (přičemž tato dávka by měla být správně vyplácena druhým členským státem), a to při každé jednotlivé příležitosti, kdy je tato dávka vyplácena, a to i po podání původní žádosti a po vydání původního rozhodnutí o přiznání dávky prvním členským státem?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být v případě, že je žádost o dávku sociálního zabezpečení nesprávně podána v členském státě původu, zatímco měla být podána v druhém členském státě, povinnost tohoto druhého členského státu podle článku 81 nařízení č. 883/2004 (konkrétně povinnost považovat žádost podanou v členském státě původu za přípustnou v tomto druhém členském státě) vykládána tak, že je zcela nezávislá na povinnosti žalobkyně uvést správné informace o místě svého bydliště podle čl. 76 odst. 4 [tohoto nařízení], takže žádost, která byla nesprávně podána v členském státě původu, musí být druhým členským státem přijata jako přípustná pro účely uvedeného článku 81 bez ohledu na skutečnost, že zúčastněná neposkytla správné informace o místě svého bydliště v souladu s čl. 76 odst. 4 v zákonné lhůtě pro podání žádosti stanovené právní úpravou tohoto druhého členského státu?
- 3) Vyplývá z obecné zásady efektivity unijního práva, že za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávaného řízení (konkrétně za okolností, když státní příslušnice země [Evropské] unie vykonávající svá práva volného pohybu poruší svou povinnost vyrozumět orgány sociálního zabezpečení členského státu původu o změně země bydliště dle čl. 76 odst. 4), je přístup k právům přiznaným unijním právem zbaven účinku na základě ustanovení vnitrostátního práva členského státu, v němž je právo volného pohybu vykonáváno, podle něhož je pro přiznání zpětné účinnosti žádostem o rodinné přídavky státní příslušník Unie povinen podat takovou žádost o dávky ve druhém členském státě ve lhůtě dvanácti měsíců stanovené vnitrostátním právem tohoto členského státu?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 23 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda článek 81 nařízení č. 883/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „žádost“ ve smyslu tohoto článku se vztahuje pouze na původní žádost podanou na základě právních předpisů členského státu osobou, která následně využila svého práva na volný pohyb, nebo zda se vztahuje i na „trvající“ žádost, k níž dochází při pravidelné výplatě dávky příslušnými orgány tohoto členského státu, která je v okamžiku této výplaty obvykle dlužná jiným členským státem.
- 24 Pokud jde o výklad ustanovení unijního práva, je třeba v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí, přičemž informace relevantní pro jeho výklad může poskytnout i historie vzniku tohoto ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. května 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, bod 29 a citovaná judikatura).

- 25 V tomto případě již Soudní dvůr rozhodl, že pokud jde o článek 83 nařízení Rady č. 4 ze dne 3. prosince 1958, kterým se stanoví prováděcí pravidla a doplňuje ustanovení nařízení č. 3 o sociálním zabezpečení migrujících pracovníků (Úř. věst. 1958, 30, s. 597), jehož obsah v podstatě odpovídá obsahu článku 81 nařízení č. 883/2004, ze znění tohoto článku 83 vyplývá, že se týká podání žádostí podaných migrujícími pracovníky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. června 1982, Camera, 92/81, EU:C:1982:219, bod 7).
- 26 Cílem článku 81 nařízení č. 883/2004 je totiž usnadnit pohyb migrujících pracovníků tím, že z administrativního hlediska zjednoduší jejich úkony vzhledem ke složitosti správních řízení existujících v jednotlivých členských státech, a zamezit tomu, aby dotyčné osoby mohly být zbaveny svých práv z čistě formalistických důvodů. Podle tohoto článku má podání žádosti u orgánu, instituce nebo soudu jiného členského státu, než je členský stát, který má poskytovat dávku, stejné účinky, jako kdyby tato žádost byla podána přímo příslušnému orgánu posledně uvedeného členského státu [v tomto smyslu, pokud jde o článek 83 nařízení č. 4, viz rozsudek ze dne 10. června 1982, Camera, 92/81, EU:C:1982:219, bod 7, a pokud jde o článek 86 nařízení (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. 1971, L 149, s. 2), rozsudek ze dne 27. května 1982, Aubin, 227/81, EU:C:1982:209, bod 23].
- 27 Z toho vyplývá, že článek 81 nařízení č. 883/2004 se má použít, je-li žádost o přiznání rodinných přídatků podána migrujícím pracovníkem orgánům členského státu, který není příslušný o ní rozhodovat na základě kolizních norem stanovených tímto nařízením.
- 28 Naproti tomu v případě, že je žádost o přiznání rodinných přídatků podána k orgánům členského státu pouze na základě jeho vnitrostátního práva a je omezena na tento členský stát, nespadá tato žádost do oblasti působnosti nařízení č. 883/2004 a nelze ji tedy považovat za „žádost“ ve smyslu článku 81 tohoto nařízení.
- 29 V projednávané věci je nutno konstatovat, že v okamžiku podání původní žádosti o rodinné přídatky v Rumunsku rodinná situace žalobkyně v původním řízení nevykazovala žádný mezinárodní prvek a k rozhodnutí o této žádosti byly příslušné pouze rumunské orgány.
- 30 Teprve od okamžiku, když žalobkyně v původním řízení přesunula své bydliště do Irska, spadala do osobní působnosti nařízení č. 883/2004, a začaly se na ni vztahovat kolizní normy stanovené tímto nařízením.
- 31 Nelze přitom připustit, aby v případě neúčinnosti žádného úkonu ze strany zúčastněné osoby vůči správnímu orgánu mohla být skutečnost, že nadále pobírá pravidelnou dávku, považována orgány členského státu za „žádost“ ve smyslu článku 81 nařízení č. 883/2004.
- 32 Takový výklad by totiž nebyl v souladu s cílem článku 81 nařízení č. 883/2004, kterým je, jak vyplývá z bodu 26 tohoto rozsudku, právě zjednodušit správní úkony dotčených osob vzhledem ke složitosti řízení existujících v jednotlivých členských státech.
- 33 V tomto ohledu je třeba uvést, že systém předávání žádosti, prohlášení nebo opravných prostředků zavedený článkem 81 nařízení č. 883/2004, podle kterého orgány členského státu, které nejsou příslušné podle kolizních norem stanovených tímto nařízením, neprodleně zašlou žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky, které obdržely, orgánům příslušného členského státu, je podmíněn dodržováním vzájemné informační povinnosti a spolupráce ze strany dotčených orgánů a osob.

- 34 Z článku 76 odst. 4 nařízení č. 883/2004 zejména vyplývá, že ačkoli jsou orgány povinny odpovědět na veškeré dotazy v přiměřené lhůtě a poskytnout dotyčným osobám veškeré informace potřebné k uplatnění práv přiznaných jim tímto nařízením, tyto osoby jsou ze své strany povinny informovat instituce příslušného členského státu a členského státu, v němž mají bydliště, co nejdříve o každé změně své rodinné a osobní situace, která ovlivňuje jejich právo na dávky podle uvedeného nařízení.
- 35 Kromě toho výklad pojmu „žádost“, který by pomíjel učinění jakéhokoli úkonu ze strany dotyčné osoby vůči správnímu orgánu, by znemožnil orgánům, které se věcí zabývají, splnit povinnosti vyplývající jak z článku 76, tak z článku 81 nařízení č. 883/2004, jelikož by nemohly určit okamžik, ke kterému je třeba předat příslušné informace, žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky, ani orgány, kterým mají být tyto informace zaslány.
- 36 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že článek 81 nařízení č. 883/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „žádost“ ve smyslu tohoto článku se vztahuje pouze na žádost podanou osobou, která využila svého práva na volný pohyb, u orgánů členského státu, který není příslušný podle kolizních norem stanovených tímto nařízením. Tento pojem tedy nezahrnuje ani původní žádost podanou podle právních předpisů členského státu osobou, která dosud nevyužila svého práva na volný pohyb, ani pravidelnou výplatu dávky orgány tohoto členského státu, která je v okamžiku této výplaty obvykle dlužná jiným členským státem.

K druhé otázce

- 37 Vzhledem k odpovědi na první otázku není třeba odpovídat na druhou otázku.

K třetí otázce

- 38 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda unijní právo, a konkrétně zásada efektivit, brání použití vnitrostátní právní úpravy, která podmiňuje zpětný účinek žádosti o rodinné dávky promlčecí lhůtou dvanácti měsíců.
- 39 V tomto ohledu je třeba připomenout, že unijní právo nezasahuje do pravomoci členských států upravit své systémy sociálního zabezpečení, a že je věcí právních předpisů každého členského státu určit podmínky poskytování dávek sociálního zabezpečení, výši a dobu jejich poskytování, jakož i lhůty pro podání žádostí za účelem získání těchto dávek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. listopadu 2010, *Xhymshiti*, C-247/09, EU:C:2010:698, bod 43). Tyto podmínky však musí být v souladu s unijním právem a nemohou vést k vyloučení osob, na které se na základě nařízení č. 883/2004 vztahují takové vnitrostátní právní předpisy, z působnosti těchto právních předpisů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. června 2015, *Fischer-Lintjens*, C-543/13, EU:C:2015:359, bod 49).
- 40 V projednávané věci je třeba uvést, že promlčecí lhůta stanovená irskými právními předpisy nemá za následek vyloučení dotyčných osob z nároku na rodinné přídatky, ale omezuje pouze jejich nárok na jejich zpětnou výplatu, pokud o ni nepožádají ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne, kdy byly splněny podmínky pro přiznání nároku na tyto dávky.
- 41 Není tak vyloučeno, že v případě, že by žalobkyně v původním řízení co nejdříve oznámila rumunským nebo irským orgánům změnu bydliště, měla by nárok na zpětnou výplatu irských rodinných přídatků.

- 42 Jak totiž vyplývá z bodu 34 tohoto rozsudku, v souladu s čl. 76 odst. 4 třetím pododstavcem nařízení č. 883/2004 musí každá osoba, která je příjemcem sociální dávky, informovat instituce příslušného členského státu a instituce členského státu bydliště co nejdříve o jakékoli změně své osobní nebo rodinné situace, která může mít vliv na její nárok na dávky stanovené tímto nařízením.
- 43 V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že nedodržení informační povinnosti stanovené v tomto ustanovení může v souladu s čl. 76 odst. 5 tohoto nařízení vést pouze k uplatnění přiměřených opatření podle vnitrostátního práva, která musí být rovnocenná opatřením použitelným v obdobných situacích podle vnitrostátního práva (zásada rovnocennosti) a nesmějí v praxi znemožňovat či nadměrně ztěžovat dotyčným osobám výkon práv přiznaných uvedeným nařízením (zásada efektivity) (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. června 2015, Fischer-Lintjens, C-543/13, EU:C:2015:359, bod 57).
- 44 Jak zdůrazňuje předkládající soud, vzhledem k tomu, že se žalobkyně v původním řízení nedovolávala porušení zásady rovnocennosti, není Soudní dvůr povolán k tomu, aby tuto zásadu v rámci projednávané věci analyzoval.
- 45 Pokud jde o zásadu efektivity, podle ustálené judikatury stanovení přiměřených prekluzivních lhůt v zásadě splňuje požadavek efektivity, jelikož představuje uplatnění základní zásady právní jistoty, která chrání jak dotčenou osobu, tak dotčený správní orgán. Povaha těchto lhůt totiž není taková, aby v praxi znemožňovaly nebo nadměrně ztěžovaly výkon práv přiznaných unijním právním řádem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. dubna 2010, Barth, C-542/08, EU:C:2010:193, bod 28, a ze dne 8. července 2010, Bulicke, C-246/09, EU:C:2010:418, bod 36).
- 46 Soudní dvůr kromě toho rozhodl, že vnitrostátní ustanovení omezující zpětný účinek žádosti o rodinné přídavky na šest měsíců neznemožňuje výkon práv přiznaných unijním právem migrujícím pracovníkům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. listopadu 1995, Alonso-Pérez, C-394/93, EU:C:1995:400, body 30 a 32) a rovněž uznal, že stanovení tříleté vnitrostátní promlčecí lhůty je přiměřené (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. dubna 2010, Barth, C-542/08, EU:C:2010:193, bod 28).
- 47 Z toho vyplývá, že se nezdá, že dvanáctiměsíční promlčecí lhůta sama o sobě znemožňuje nebo nadměrně ztěžuje výkon práv přiznaných nařízením č. 883/2004.
- 48 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že unijní právo, a konkrétně zásada efektivity, nebrání použití vnitrostátní právní úpravy, která podmiňuje zpětný účinek žádosti o rodinné přídavky dvanáctiměsíční promlčecí lhůtou, pokud tato lhůta dotyčným migrujícím pracovníkům v praxi neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje výkon práv přiznaných nařízením č. 883/2004.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 81 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení

musí být vykládán v tom smyslu, že

pojem „žádost“ ve smyslu tohoto článku se vztahuje pouze na žádost podanou osobou, která využila svého práva na volný pohyb, u orgánů členského státu, který není příslušný podle kolizních norem stanovených tímto nařízením. Tento pojem tedy nezahrnuje ani původní žádost podanou podle právních předpisů členského státu osobou, která dosud nevyužila svého práva na volný pohyb, ani pravidelnou výplatu dávky orgány tohoto členského státu, která je v okamžiku této výplaty obvykle dlužná jiným členským státem.

- 2) Unijní právo, a konkrétně zásada efektivity, nebrání použití vnitrostátní právní úpravy, která podmiňuje zpětný účinek žádosti o rodinné přídavky dvanáctiměsíční promlčecí lhůtou, pokud tato lhůta dotyčným migrujícím pracovníkům v praxi neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje výkon práv přiznaných nařízením č. 883/2004.

Podpisy.